

altsaa, naar det kommer til Stykket, kun at være et Spørgsmaal om Lønningsmaaden, der nu skiller det ærede Medlem fra Ribe og mig, og jeg er slet ikke i Tvivl om, at det vil være det rigtigste netop at give Konsulenterne Løn, saa at man altid kan have dem ved Haanden, idet det hele Arbejde da bliver langt mere sammenhængende. Det ærede Medlem glemmer for øvrigt en Side af deres Arbejde, nemlig Gennemgangen af de aarlige Indberetninger fra Provstesyndet. Det har den allerstørste Betydning nu, da det er Lønningsfonden, der skal sørge for det hele, at man har disse samlede og kan faa en samlet Vurdering af alle de Udsættelser, der er foregaaet, idet Stiftsøvrigheden sender alle Provstesyndets Udsættelser til vedkommende Konsulent; han gennemgaar dem og bestemmer: det og det skal gøres; og han kan tage ud og se paa enkelte Præstegaarde, naar han mener, der er Anledning til det.

Det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) ansaa det for uheldigt at tage denne enkelte Side op, idet han mente, at Præstegaardssyndene burde være nøje knyttede til Kirkesyndene. Det vil de ogsaa vedblive at være i Fremtiden, og jeg maa med det ærede Medlem beklage, at Kirkesynslovsforslaget, der blev fremsat og vedtaget her i Tinget i 1913, ikke førtes igennem i det høje Landsting, men den Stilling, som det ærede Medlems Parti i Landstinget indtog til dette Lovforslag, var en saadan, at det ikke har opmuntret til at tage Sagen op paa ny. Jeg samarbejdede med det ærede Medlem, og jeg anerkender det Arbejde og den Interesse, det ærede Medlem lagde ind i denne Sag, men jeg har ikke efter den Skæbne, Lovforslaget fik i det høje Landsting, og navnlig efter den Stilling, det ærede Medlems Parti tog til det deroppe, haft Mod paa nu at føre Lovforslaget frem. Jeg tror, man er bedst tjent med, at det hviler indtil bedre Tider, men denne Sag kunde ikke hvile, fordi det er af saa afgørende Betydning, at vi faar disse kyndige Mænd ved alle de mange Afleveringssyn, der nu foregaaer. Der gaar alt for store Værdier tabt ved den bestaaende Ordning.

Der er jo nu Udsigt til en kortvarig — haaber jeg — Udvalgsbehandling. Det skal naturligvis være mig en Glæde at medvirke til en saadan Udvalgsbehandling, og jeg skal fremskaffe alle de Oplysninger, det kommende Udvalg maatte ønske. Jeg haaber, man efter en saadan Udvalgsbehandling skal kunne samles i Forstaaelse

af, at det, der her er Tale om, er en virkelig i høj Grad økonomisk Foranstaltning. Hermed skal jeg anbefale dette lille Lovforslag.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Mads Larsen: Det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) fremsatte en Udtalelse, der for mig lød saaledes, at Befolkningen opfattede de mange Konsulenter som nær ved at blive en Landeplage og advarede imod at forsyne Landet med flere. Nu er det ganske interessant, at det ærede Medlem indtager netop en saadan Tilsynsstilling som en Slags Konsulent, idet han fører Tilsyn med vore Højskoler. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om han selv har Følelsen af, at hans Konsulentvirksomhed er overflødig. Jeg tror, han vil komme til at svare Nej. Dernæst tror jeg endvidere, at Højskolerne, hvis der blev rettet det Spørgsmaal til dem, om de vilde undvære det ærede Medlems Tilsyn, ogsaa vilde svare Nej. Ja, jeg tror ydermere, at hvis man spurgte vore Landbrugsorganisationer trindt omkring i Landet, om de ønskede, at vi skulde inddrage nogle af de Bestillinger som Konsulenter, som er tildelte Landbruget, vilde de ogsaa svare Nej. Jeg tror, det ærede Medlem vil komme til den Opfattelse, at det er udenfor de Samfundslag, hvor man har de paagældende Konsulenter, at man mener, de er overflødige, men det kan ikke nytte meget, hvis de er til Nytte, Gavn og Fordel for det offentlige og de Samfundslag, som de vedrører. Derfor mener jeg, at det ærede Medlems Argumentation falder til Jorden med den Resvarelse, han selv maa give paa det Spørgsmaal, jeg nu stiller til ham.

Formanden: Folketingsmanden for Ribe Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Brorsen: Overfor den sidste ærede Taler skal jeg blot gøre opmærksom paa, at der ikke er Tale om at komme bort fra noget Tilsyn, vi har; vi skal selvfølgelig beholde Tilsynet. Men Spørgsmaalet er, hvad Slags Tilsyn vi skal have, og der holder jeg i hvert Fald for mit Vedkommende paa, at Provstesyndet i de fleste Tilfælde udmærket gør Fyldest. Det er muligt, at det hidtil undertiden har været temmelig sløjt. Men nu er der Tale om